

Діло

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10, II. пов.
Комто пошт. швад. 26.726
Адреса тел. „Діло-Львів“.
Число телефону 365
Руководств
редакції не абертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро Угорщині:
місячно . . . 5— К.
квартально . . . 15—
піврічно . . . 30—
у Львові (без доставки):
місячно . . . 4— К.
квартально . . . 12—
піврічно . . . 22—
річно . . . 44—
в Німеччині:
піврічно . . . 25— М.
річно . . . 50—
За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:
Реклама постійній, денною денно
за кожну лінійку 80 с. в неділю
1 с. в інших днях 150 с. в неділю
в часті стор. або за кожну
лінійку 2 К. На короткі 2 К. Стор.
також друкуються окремо. Окрем.
показує на створі і власних ілюстрац.
Один примірник коштує
у Львові 16 с.
на провінції 20 с.

Видас: Видавнича Опілля „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Проголошене самостійности України.

ЧЕТВЕРТИЙ УНІВЕРСАЛ.

Київ 26, січня 1918.

Четвертий універсал, яким проголошено незалежність України, прийнятий вчора Малою Радою, звучить:

Народе України!

Твоєю силою, волею, словом утворилась на українській землі свободна Українська Народна Республіка. Здійснила ся давня мрія Твоїх батьків, борців за волю і право робочого народу.

Та в трудноу годину народилась воля України. Чотири роки жорстокої війни обезсилили наш край і нарід. Фабрики не виробляють товарів. Підприємства вдержують свою працю. Залишки пороху розбиті. Греші падають з ціли. Величність хліба зменшується. Наступає голод. До краю розвинулися ся ватаги грабінників-убийників, особливо, коли з фронту рушило російське військо, творчати криваву різню, безлад і руїну на нашій землі.

З приводу всего того не могли відбутися вибори до українських установчих зборів у відповідній нашам попереднім універсалам рішенню і не могли відбутися ці збори, визначені на іншій день, щоби перебрати в наших рук тимчасову найменшу революційну владу над Україною, установити лад в нашій Народній Республіці і zorganizувати нове правительство.

А тимчасом петроградське правительство народних комісарів, винувато війну Україні, що внаслідок померлих візантійську Республіку під своєю владою, і посилав на нашу землю свої війська — червону гвардію, большевиків, які грабують хліб у наших селян і без ніякої заплати ввозять його в Росію, не оставляючи навіть зерна, приготовленого на насів, убивають невинних людей і сіють усюди анархію, убийство і злочину.

Ми, Українська Центральна Рада, робили всілякі заходи, щоби не допустити до тої братоубійчої війни двох сусідних народів, але петроградське правительство не пішло на зустріч веле дальшє криваву боротьбу з нашим народом і Республікою.

Крім того теж саме петроградське правительство народних комісарів починає проволітати заключенє мира і закликає до нової війни, називаючи її „святою“. Знов полдець ся роз, знов нещасний робочий люд буде мусити віддати в жертву своє життя.

Ми, Українська Центральна Рада, вибрана з гласом селян, робітників і жовнірів України, ніяким разі не можемо згодити ся на те, який війни віддержувати не будемо, бо український нарід бажає мира і мир повинен прийти їоманто як найскорше.

Та для того, щоби ні російське правительство, ні війна не ставило перешкод Україні в установленю того бажаного мира, для того, щоби повести свій край до ладу, творчої праці, закріплєна революцій і нашої волі, ми, Українська Центральна Рада, оповіщаємо всім нарождам України:

Від цієї Української Народної Республіки ми, самостійною, від нікого незалежною, вільною суверенною державою українського народу.

З усіма сусідними державами, а саме: Росією, Польщею, Австрією, Румунією, Туреччиною і иншими ми бажємо жити в згоді і приязні, але ніяк з них не може відступати ся з ките самостійної Української Республіки.

Влада в ній буде належати тільки до народу України, іменем якого, заки зберуть ся українські установчі збори, будемо правити ми,

Українська Центральна Рада, представництво робочого народу — селян, робітників і жовнірів та виконуючий орган, який від нині буде називати ся Радою народних міністрів.

І отже, перш всего, поручаємо правительству нашої Республіки, Раді народних міністрів від сього дня вєсти почати вже мироті переговори з осередними державами вповні самостійно і довести їх до кінця, не звертаючи уваги на ніякі перешкоди зі сторони яких не будь інших частин бузшої російської імперії, та установити згоду, щоби наш край почав своє житє в спокою і мирі.

Що до так званих большевиків і інших напасників, які розграблюють і руйнують наш край, то поручаємо правительству Української Народної Республіки твердо і рішучо вєйти ся за боротьбу з ними, а всіх горожан нашої Республіки закликати, щоби вони, не жалючи свого життя, оборонили добробут і волю нашого народу. Народна українська держава повинна бути очищена від наслідків в Петрограді насамперед нападників, які порушують права Української Республіки.

Безмірно тяжка війна, почата буржуазними правительствами, важко намучила наш нарід, винишила наш край, знівечила добробут. Тепер сьому треба покласти край.

Одночасно з тим, коли армія буде демобілізувати ся, поручаємо розпускати жовнірів, а після затвердження мирових договорів розпустити армію зовсім, на місце постійної армії завести народну міліцію, щоби наше військо служило обороні робочого люду а не забаганкам пануючих верств.

Знищені війною і демобілізацією місцевости мають бути відбудовані при помочи державного скарбу.

Коли наші жовніри вернуть домів, народні ради — громадські і уїдні і городські дуни мають бути перевибрані в часі, який буде установленний, щоби й вони мали в них голос. Між тим, щоби установити таку владу, до якої мали б довіре і яка опиралась би на всіх революційно-демократичних верствах народу, має правительство додати до помочи місцевим самоуправним радам робітничо-селянських і солдатських депутатів, вибраних із місцевих людей.

В справах земельних комісія, вибрана на послідній сєсії Центральної Ради, вже виробила закон про передачу землі трудовому народови без викупу, прийнявши за основу знесенє власности і соціялізацію землі згідно з нашою постановою на 7. сєсії.

Сей закон буде розглянений на кілька днів на певній сєсії Центральної Ради і рада міністрів уже в.їх слєсахів, щоби передати землі земельними комітєтами в руки трудячих відбула ся ще з початком весняних робіт.

Ліси, води і всі підземні багатства, як добро українського трудового народу, переходять в розпорядність Народної Української Республіки.

Війна забрала для себе всі трудові сили нашої країни. Більшість заводєв, фабрик і робітєв виробляли тільки те, що було необхідне для війни і нарід остав ся зовсім без товарів. Тепер війні кінець.

Раді народних міністрів поручаємо негайно примінити усі заводи і фабрики до мирних обставин, до виробу продуктів, необхідних для робочих мас.

Та сама війна дала сотки тисяч безробітних і інвалідів. В самостійній народній республіці України не смє страдати ні один трудящий чоловік. Правительство республіки має підняти

промисл держави, має зачати творчу роботу на усіх областях, де всі безробітні могли б найти працю і приложити свої сили і приняти всі міри, для обезпечєня окалицилим і потерпілим від війни.

При старім ладі торгівлі і всілякі посередники наживали на бідних, утиснєних клєсах зовсім значні капітали.

Від тепер Українська Народна Республіка бере в свої руки найважніші області торгівлі і всі доходи в неї обертає на користь народу.

Торговля товарами, які мають ся ввозити із заграниччя і вивозити за границю вєсти має сама наша держава, щоби не було такої доріжжі, яку завдяки спекулянтам терлять найбідніші верстви.

Для виповнення сього поручаємо правительству республіки виробити і представити до затвердження закони про се, а також про монополєї азелива, азугля, азєр, тютюну і инших продуктів і товарів, з котрих податки найбільше обтяжували робочі клєси в користь негрудових.

Таксамо поручаємо установити державно-народну контролю над всіма банками, що через кредити негрудовим клєсам помагали експлуатувати трудові маси. Від тепер кредитова поліці банків має їти передовсім на піддержку трудовому населєню і на розвиток народного господарства української народної республіки, а не для спекуляції і різномордної банкової експлуатації.

На ґрунті анархії, неспокій в жатю і недостачі продуктів зростає недовольство серед декотрих частин населєня. Тим недовольством користують ся різні темні сили і тягнуть неосвідомленних людей до старих порядків. Сї темні протиревольуційні сили бажають знов віддати всі польні народи під одно царське ярмо — Росії. Рада народних міністрів повинна безощадно бороти ся з усіма протиревольуційними силами і кожного, хто призиває до повстання проти самостійної Української Народної Республіки і до повороту старого ладу, — карати як за державну зраду.

Всі демократичні свободи, проголошені третім уїверсалам Української Центральної Ради, потаєрдуєть ся і окремо проголошуєть ся: в самостійній Українській Народній Республіці всі народи користують ся правом національно-персональної автономії, яку признано за ними законом 22. січня.

Все перечисленє в уїверсалаі, чого не успіємо виконати ми, Центральна Рада і наша Рада Міністрів, в найблизші тижні виконують, справлять і до окончного ладу доведуть Українські Установчі Збори.

Ми поручаємо всім нашим горождам, перебєсти вибори як найбільш енергійно, віддати всі зусилля, щоби відразунок голодіє був закінчений як найкорше, щоби за пару тижнів зібратися наші Установчі Збори, — найважний господар і управитель нашої землі, і конституцією нашої незалежної Української Народної Республіки закріплєна свобода, порядок і добробут на добро азього трудового народу її на тепер і на будучі часи. Сей найважний наш орган має рішити про федеративну звязь з народними республікою бузшої російської імперії. До тогож часу всіх горожан самостійної Народної Республіки закликати стояти непохитно на сторожі добутої свободи і прав нашого народу і всіми силами боронити своє долю від всіх ворогів селянсько-робітничої Української Республіки.

Незмінєне положєне на Україні

Не було битєв під Рівним. — Головний командант українських сил.

(С П) Над кордоном 1 лютого 1918.

В області воєнних операцій між большевиками і військами українського правительства до нинішнього дня за час останного тижня не стало ся нічого замітного.

Подана „Речю“ вістка про заняті Київ більшовиками — вислана з пахуця.

Так само не відповідає правді донесене берлінської „Nationalzeitung“, яке повторило було між ин. також „Діло“, що під Рівним на Волині відбува ся кількодинна велика битва Українців з більшовиками. Поза рабунками ц-

вільної людности і рідкими перестрілками ніякої „битви“ там не було.

Прийшла вістка з Києва, що головним ко мандантом збройних сил українського прази тельства проти більшовиків став Симон Пе тлюра.

Політика Української Республіки.

Питанні німецько-австрійської інтервенції.

Париж, 23 січня 1918.

Про українську політику одержує „Тетра“ з Румунії отці інформації:

Вісті з Києва пказують на те, що політику Української Ради чим раз більше руководить ся журою на озорону земельної власности і инших матеріяльних інтересів, які загрожено анархією, авторитарною анархістичним режимом. Українські війська в теперішній складі рішені не підніматися до війни війни; тільки, коли би утворено нову армію з новими кадрами і то вимлючно україн ськими, в нутрі краю, могли би ті війська верну ти до стрілецьких ровів. Більшовики роблять

поступи, хоч вони розпоряджують нечисленни ми військами, і подучени Рави та румунської армії з прочою Росією не обезпечені.

Серед тих обставин Рада здивує ся бажас одночасно з обема воюючими групами вести переговори. Здається нема сумніву, що най більше жура земельних власників, купців і ин ших „буржуїв“ спонукає їх до жадала німецько австрійської інтервенції, щоб не допустити до дальшого поширення теперішньої анархії. Дер жави коаліції могла би тому тільки тоді успіш но протидіяти, коли би були в можности озоро нити загроженої власности землі і привертнути знову порядок.

Наради над четвертим універсалом.

Засідання Малої Ради.

Гм.) Над кордоном, 31. січня 1918.

В суботу дня 26. с. м. відбуло ся в Києві історичної ваги засідання Малої Ради. На засі данні сні проголошено самостійність української республіки.

Наслідком того, що наради фракцій над четвертим універсалом протягнули ся до пізно го вечера, розпочало ся пасажувати після 12 год. вночі. Сала була битком забита. Від кришеи засідання, проф. Грушевський то ворив:

— Українські установчі збори, призначені на 9 ст. ст. січня, не можуть вибрати ся наслідком не порядку в нашій країні. Тимчасом відносини так склали ся, що далі не можна було зволі кати... Нарід наш хоче миру і українська цен тральна рада поробила всі заходи, щоб безпро волочно довести до демократичного мира. А тимчасом совіт народних комсарів гальмує за ключене мира і закликає до війни, яку називає „святою“. З другої сторони, не заважаючи на наше стремління обминути конфлікт, совіт посла лас на Україну червоного гвардійців... Щоб отже дати правительству України спромому заключити мир і озоронити свою країну, Рада постановила не відкладати рішення найважливих справ до українських установчих зборів, а оголошити рі шене в четвертій універсалі. Прошу високий абір вислухати четвертий універсал. (Одлески. Всі встають).

Проф. Грушевський читає четвертий універсал. Читанні переривають гучні одлески і оклики: Слава! Особливо бурливі, одлески піднімають ся до відчитання слова про проголо шене ні від нікого незалежної Української На родної Республіки. Проголошенні генерального секретаріату радою народних міністрів виканує овацію для українського правительства. Гучні одлески супроводжують заяву, що Україна мусят бути очищена з більшовиків та що весь нарід закликаєт ся в ряди народної мі ліції.

По прочитанні універсалу відбули ся за гальні овації раді, секретаріатові і проф. Гру шевському.

Наступило поіменне голосованне. Перший голосує проф. Грушевський. Партії росій ських с.д. і „бунду“ голосували проти. росій ські с.р. адержали ся від голосовання; так само жидівські повійні сіюїсти і польський демокра тичний центр. Представники революційної фракції польської соціалістичної партії голосували серед одлесків за.

В результаті віддано 49 голосів, з чого 39 за, 4 проти, 6 здержань.

Проф. Грушевський (гержественно): І так універсал про самостійність Української Народної Республіки прийняті! (Гучні одлески, які перетодять в овацію). Україна прог о

лошуєт ся самостійною й незалеж ною республікою.

— Слава! Слава! — гомонять хори і сала. Всі стоять. Одлески не вмовкають.

— „Ще не амерда Україна!“ — несеть ся сала.

Слова підхваляють ся і ціла сала співає. Потім знов одлески, овації.

До слова приходить Винниченко.

— Іменем ради народних міністрів україн ської самостійної республіки яким засть висло вили велику радість зала свого історичного акту, котрий отсе доконав ся в житю України. Се тим більше, що Генеральний Секретаріат уже давно мав се на увазі з огляду на обставини, які виникли. Все кілька тижнів тому у секретаріаті навірвала думка про сей акт, але секретаріат ждал, поки думка ся вийде з глибини народу, котрий сам скаже своє авторитетне слово. Рада народних міністрів приймає сей акт з великим задово лем. Особливо тому, що в універсалі ясно й яврано висловлено потребу безпроводочного мира і заявлено, що Україна не буде піддержу вати ніякої війни, а приступити до творчої пра ці в усіх областях... Зосібна відрадне і радісне те, що українська демократія ці на крок не від стуяніт від своїх давних стремлінь у тверкій праці. Демократія наша боролася успішно з во регами і надіємо ся, що вона й далі буде в та кий самий успіхом йти проти всякого ворога. (Оклики: Слава!) І ніякі вороги нашої аержави, нашого національного й соціального від родження не зможуть адержати нас на сім шляху.

Гамбоко вірю, що універсал послажить фундамент в розвитку нашої соціальної істо рії. Вискакую надію, що універсал приведе до соціалістичної федерації республік усього сві та. (Одлески).

До голосу прийшов представник росій ських с.р. Суховиць. Зазначивши, що його партія засадничо стоїть за національним феде ралізмом і що принципиально не має нічого проти проголошеня української самостійности, бесідник серед голосних протестів салі наводиє мотиви, чому його партія протівна проголошеному акту самостійности якраз в сій хвилі, коли ціла Росія й Україну обхоплює все зростаюча агітація і горожанська війна?

За мала є проголосити універсал. Треба ще в мати певність, що іст-ують ті творчі си ли, які можуть перевести його в житє. Бесід ник навозиться цілий ряд трудностей політичних і економічних, котрі стоять на перешкоді здій сненого акту.

По сій промові засіданне коло 2 год. в но чи перервало. Дальше засіданне наступного дня присвячене дальшій дебаті над універсалом і за явом фракцій що до голосованя.

яким домагають ся скликаня повної делегації, щоб допустити шаран монархі до мирових переговорів. Досі невідомо, що відповіла на то др Гавзер. В парламентарних кругах одержує ся погляд, що для скликаня повної делегації будуть ірвадатні також ті обставини, які оста ють в звязку з політичним положенням.

За доступ до Чорного Моря

Висесе п. Окулевського.

З Відня нам пишуть: В комісії будуватимуться австрійське в договорі з Україною застерегло при устю Дністра для Галицького го вельний склад у порті (Handelskammer) би таким способом Східна Галичина мала доступ до Чорного моря.

Дальше на засіданні 29. січня австрійський інтерпеляцію в справі обробки породи в Заенігороді над Дністром угорськими силами 2 батерією 38 угорської дивізії. Інтерпеляцію в справі поставленого військовою властю війта в Худиковичах боршівського повіта

Знов атентат на Леніна

ЛьОНДОН (Райтер) 31. січня. „Daily Mail“ доносить з Петроградя, що новий атентат на Леніна не вдав ся. Милитаристи в студентській однострою застеріли Смольного інституту і віддано кілька ре рових вистрелів, які хвбили його апарат

Поворот української делегації

Відень, 1. лютого

Урядово доносить з Береста ІІ, що ось що:

Нині прибула сюди українська делегація до приїзду народнього секретаря Гавзерича буде її провідником делегат Діа ський.

1918
НЕДІЛЯ 10 ЛЮТОГО
ЗДЕРЖУЄТЬСЯ
ВИСИЛКУ „ДІЛА“
ТИМ, ЩО НЕ ЗАПЛАТИТЬ

НОВИНКИ

Львів, 2. лютого

— Поітован віче українського населення ського повіта відбуло ся у Львові дня 1. с. р. По береги виновників представників всіх громад сего повіта сало „Українське сіди“ при вул. Костюшка ч 1. а. Число учасників в вічу інтелігенція з повіта — вчителі та учительки, селяни та громадяни самого міста Львова, які цікаво інтересують ся та для добра його громади всіх разом прибуло на віче понад 200 осіб. Недостачі місця в нижнім числі задвоєно лене в найближчим часі.

— Підмвиги для народніх учитель і Краєва шкільна Рада оголошує ось ці послів ухваила 70 мільонів корон для і учительок народніх шкіль, смертні і сиріт (справлене двимісячній). Повні од держать учителі (також гажисти) і смертні і смертні і вдови по учителях третини повної підмоги одержать учасни сеевої релігії, установлені тільки за року також круглі сироти (без батька і мати) датки до сих підмог (родинні) одержать які мають на удержанню жінки і діти. Учителки вільного стану мають прав динних додатків тільки тоді, коли вони своїх родичів або рідню, о скільки вони ми спільне господарство. Вкінці родички належать ся вдовам по учителях, ають оставші по мужу сироті. По і подмог і родинних додатків буде ще окремих додаток старшенства всім вдовам, коли учитель або учителька служили довше чим 15 літ, виславляючи ритурі. Краєва шкільна Рада звиває вні Ради, щоб до кінця лютого с. р. подрібні дати, а всі интересовні можуть зголосити ся в окружних шкільних ра до, в разі неможливости письмамо. Чи учитель має жінку, коли так, чи

За скликане делегації

Львів 2. лютого 1918.
Neue Fr. Presse доносить: Чети підденні Савчині і Українці вче сям іменем своїх делегатів до президента австрійської делегації д-ра Гавзера письмо, в

Діти-будучність народу!

ТОЖ КОЖДИЙ ПОВИНЕН ДАТИ СВОЇЙ ДИТИНІ РЕНТУ НА ВИХОВАННЯ І ПОСАГОВИЙ КАПІТАЛ

Кожний батько родини забезпечивши діти -- забезпечує матеріальну будучність своєї родини, а

одиноким найдешевизшим джерелом забезпечення дітей є

Ц. К. Австрійський військовий фонд вдов і сиріт, Львів, Словацького 16. II. пов.

ПОЯСНЕННЯ:

Обов'язковий позичковий капітал (VII. пільна від податку 5 1/2% обр. австр. воєнна позичка) виданий фондом забезпеченому по укладі згодженого через забезпеченого часу забезпечення 15 в 18 літ)

Колиж забезпечений умре в часі існування забезпечення, перепадає обов'язок платити далішій премії за забезпечення. Товариство вичислює дитині, згідно іншої особи, означений капітал підлітків:

а) сейчас по смерті підлітків капітал помертвий в висоті 20% забезпеченого номінального капіталу воєнної позички.

б) в часі цього дальшого існування забезпечення ренти в річній сумі 20% забезпеченого капіталу воєнної позички.

Ренти виплачують ся в періоді рагах в долларах, по раз парший в 6 місяців по смерті підлітків.

Чинити під а) і б) наступати в готівці.

В дальшій інгу видать Товариство:

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЗИЧКОВЕ в цілі забезпечення дитини через забезпечення її ренти на виховання і посагового капіталу переводить „Ц. К. Австрійський військовий фонд вдов і сиріт“ у Львові за посередництва ц. к. упора. Той жителів забезпечень „АВСТРИЙСЬКИЙ ФЕНІКС“ у Відні, якого капітал вносить К. 6.000.000.

Сю обставину треба використати, коли в цілій основі хочемо забезпечити будучність своєї родини, через закінчення якого забезпечення. Є се нашим обов'язком під теперішню хвилю так обильчу в випадки.

„ОЯ“ мило по 2 К шукка Колю „ОЯ“ 2 К шт. Вода мильовська „ОЯ“ 2 К фл. Біла мильовка, тильовка, фарба до матері черну і тильовку, виручка доми вистарять запис. Перфумерія С. Федір, Львів, Саєвська 7. Увага в своїм магазині інтерес про шу уважати на фірму і ч. дову 7. 603 2-10

Видавниче Товариство „Українська книжка“
Лити Крушельницька

„Школа під російською окупацією“

Словник в 1915-17 року в документах про шкільництво за рр. 1916 і 1917. — Ціна 1/20 К.

Склад в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. 5376 11-15

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

найлучших системів найкраще можна набути у фірмі

АЛЕКСАНДЕР МАЛІМОВ

склад машин до шиття
Львів, вул. Валова ч. 11
Варстат репараційний.

Адвокат д-р Володимир Бачинський
в підданцях пошукує рутинізованого нециплінта. Зголошення під адресою: д-р Володимир Бачинський
Wien, Parliament. 617 11-7

На численні бажання причини перепон в комунікації — рішення Надзирна Рада Банку продовжити речення до замовлення акцій нової емісії до кінця лютого 1918.

Запросини до підписки акцій ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Співки Акційної у Львові

в цілі підвищення акц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К. номін. вартости.

У СЛІВЯ ПІДПИСКИ:

Зголошення вряжати Дирекція Земельного Банку Гіпотечного у Львові (вул. Підвалі 7).

Емісійний курс вносить за акцію для депозитних акціонерів К 400, а для нецеловарів К 450 (в огляду на користь в придбаних акціонерів ф. акції).

Всі акціонери мають право добору по курсу К 400 собі самі нових акцій, згідно послідуть даних, та коли хотять користати в першості і курсу, вказати при зголошенні відповідне число нових акцій і емісійно на банків банку предложити старі акції (без купона), які їм впереть ся по укладенню зголошення.

Нові акції варт. участь в акцію банку, почавши від 1. січня 1918. на ринку зі старими акціями, проте вказати на зголошенні акції вказати до часу банку до кінця лютого 1918. курсом, одну враз в 5%, висотками, обчислення на час від 1 січня 1918. до дня вказати, аби жати вправо до дивиденду за р. 1918, та по К 6 від варт. на оплату стекіла і конфескал.

Ректомай податок від акцій оплачує банк без потручення Ва. акціонерів.

Щеза постанов статуту повинну акції вказати ся на імена акціонерів (полісний акції), а повинну на окантателя (безіменні акції). В зго-

домство може зазначити означити, згідно акцій рад би жати на імя, чи на окантателя.

Замовити можна довільну кількість акцій. Прядіть кількість переводити одначе Дирекція банку після своєї згоди та помилить зголошувачого про вряжати, а до вступлення акційних грамот вказати предложити акції за вворотом поспідях вказати. На случаи ввряжання акцій зберне банк вказати згоді в висотки кама.